

Bilag 8.

DANSK SOCIALRÅDGIVERFORENING

Den 3. maj 1972.

Dansk Socialrådgiverforening er af den opfattelse, at et effektivt, forbrugerorienteret, uafhængigt og hurtigt arbejdende socialt ankeapparat er en væsentlig forudsætning for at skabe tillid mellem borgeren og den sociale sektor.

Det af socialministeren fremsatte forslag af 16. februar 1972 til lov om den sociale ankestyrelse kan efter foreningens opfattelse ikke tilfredsstillende krav, såvel for brugerne som medarbejderne i den sociale sektor må stille til en sådan styrelse.

Decentraliseringen af opgaverne på det sociale og sundhedsmæssige område, der bevirker, at amterne og specielt primærkommunerne overtager større og større opgaver — en udvikling som foreningen iøvrigt støtter og ønsker fremmet — indebærer en risiko for en usædvanlig behandling af forbrugerne landet over.

Denne uheldige følgevirkning af decentraliseringsbestrebelse kan mindskes og på længere sigt fjernes gennem oprettelsen af en social ankestyrelse efter nedenstående principper.

Ankestyrelsen generelt.

Foreningen er enig med socialreformkommissionen i, at der bør oprettes en 1. administrativ ankeinstans på amtsbasis og en 2. sidste administrativ ankeinstans på landsbasis. *Disse to instanser bør oprettes samtidig af følgende grunde:*

For det første for at undgå en ophobning af ankesager.

For det andet for at hindre at medarbejderne i ankestyrelsen kun ser sagerne som papirsager.

For det tredje for at mindske risikoen for at fastlåse sig i en praksis, som senere vil være vanskelig at ændre.

For det fjerde vil man ved at etablere en 1. ankeinstans på amtsplan sikre et ankesystem, der er i nær kontakt med borgeren.

Gennem dagspressen, pjecer m.v. må det sikres, at alle er orienteret om, hvordan man anker, hvortil man anker, hvorledes sagsbehandlingen foregår etc.

Ankeinstanserne skal offentliggøre alle principielle afgørelser kun begrænset af hensynet til den enkelte klient.

Ankeinstansen på amtsplan.

Ankeinstansen må ikke være underlagt nogen anden myndighed, hvilket må betragtes som afgørende for forbrugernes tillid til denne. Dette udelukker således ethvert sammenfald, ud over et rent teknisk, mellem ankeinstansen og andre instanser på det sociale — og sundhedsmæssige område.

Ankeinstansen har pligt til at behandle enhver klage eller anke over sagsbehandling og/eller afgørelser truffet i primærkommune eller amt. Enhver borger eller offentlig myndighed skal kunne indbringe en sag for ankeinstansen.

Det er vigtigt at klageren fra starten sikres en effektiv støtte under hele sagsforløbet i form af en beskikket sagsbehandler. Denne sagsbehandler skal have en relevant teoretisk og praktisk baggrund.

Sagsbehandleren har pligt til at kontakte den eller de personer, som den indklagede beslutning vedrører, hvad enten klageren er en privatperson eller en offentlig myndighed.

Sagsbehandleren afgiver indstilling til den amtslige ankeret, der består af jurist, socialrådgiver og læge med psykiatri og/eller socialmedicin som speciale.

Foreningen mener ikke, at der i ankeretten skal deltage beskikkede medlemmer som